

ÎNCHEIERE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dmitrii Dimitrov și
Societatea cu Răspundere Limitată „Dim-Complex”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu
împotriva lui Dmitrii Dimitrov, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere
Limitată „Dim-Complex” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, a
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-au respins apelurile declarate de Diana Lungu, Dmitrii Dimitrov și Societatea cu
Răspundere Limitată „Dim-Complex” și s-a menținut hotărârea din data de
20 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 02 septembrie 2013, Diana Lungu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Dmitrii Dimitrov cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta, Diana Lungu a indicat că, în luna ianuarie
2013 s-a adresat către Dmitrii Dimitrov, care este arhitector și director al SRL „Dim-
Complex” și a solicitat perfectarea actelor necesare, pentru obținerea certificatului
de urbanism pentru resistematizarea apartamentului xxxxx și construirea unei anexe.

Reclamanta, Diana Lungu a invocat că, pentru serviciul solicitat de ea, pârâtul,
Dmitrii Dimitrov a pretins achitarea unor sume bănești, în sumă totală de 760 euro
și 5 500 lei, care au fost achitate de reclamantă, în decurs de 4 luni, în tranșe, conform
înscrisului denumit „Anexă la blocul locativ”.

La fel, reclamanta a menționat că, conform înscrisului indicat supra, în caz de
neîndeplinire a obligațiilor asumate, pârâtul, Dmitrii Dimitrov urma să returneze
banii primiți, pentru serviciile care urmau a fi prestate Diane Lungu, la data de
26 aprilie 2013.

Reclamanta, Diana Lungu a invocat că, pârâtul, Dmitrii Dimitrov nu i-a prezentat informație despre stadiul perfectării documentelor. Respectiv, la data de 22 aprilie 2013 reclamanta s-a deplasat la oficiul pârâtului și i-a solicitat restituirea banilor, motiv din care între ei s-a iscat un conflict, în care reclamanta a fost bruscată și lovită de Dmitrii Dimitrov. Pentru aceste fapte, la 03 iunie 2013, pârâtului i-a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție.

Totodată, reclamanta a indicat că, în explicația depusă la organul de poliție, pârâtul, Dmitrii Dimitrov a recunoscut că, a primit de la reclamantă mijloace financiare în mărime de 760 euro și 5 500 lei și la data de 22 aprilie 2013, Dmitrii Dimitrov și-a asumat obligația de a returna aceste sume de bani, Dianei Lungu.

Astfel, reclamanta a menționat că, Dmitrii Dimitrov se află în întârziere începând cu 22 aprilie 2013 și conform art.619 Cod civil, dobândă de întârziere, pentru perioada 22 aprilie 2013 - 02 septembrie 2013, pentru suma de 760 euro, constituie suma de 34,74 euro, iar pentru suma de 5 500 lei, constituie suma de 251,42 lei.

La fel, reclamanta, Diana Lungu a indicat că, conform Raportului de constatare medico - legală nr. 1898 din 30 aprilie 2013, prin faptele pârâtului Dimitrov Dmitri, i-a fost cauzată vătămarea neînsemnată a integrității corporale a Dianei Lungu, fapt ce i-a creat reclamantei suferințe psihice și fizice. Mai mult, reclamanta a menționat că, a simțit un puternic sentiment de frustrare, deoarece fiind de sex feminin, nu s-a putut apăra contra forței fizice net superioare a pârâtului, care este de sex masculin.

Reclamanta a invocat că, prin acțiunile pârâtului, luate în ansamblu, și anume prin neonorarea obligațiilor asumate, ducerea în eroare și tergiversarea returnării banilor și acțiunile violente îndreptate împotriva vieții și sănătății acesteia, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează la 10 000 lei.

La data de 03 octombrie 2016, reclamanta, Diana Lungu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în care suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată, a menționat că, Dmitrii Dimitrov a executat doar planul situație, coordonat cu Primăria mun. Chișinău, pentru care a achitat 100 euro și care nu a fost necesar reclamantei.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza art. 514, 570, 572, 619, 1422 Cod civil.

Prin urmare, reclamanta Diana Lungu a solicitat încasarea din contul lui Dmitrii Dimitrov în beneficiul acesteia, a sumei de 794,74 euro și a sumei 5 751,42 lei, cu titlu de datorie, a sumei de 34,74 euro și a sumei 251,42 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5000 lei, cu titlu de cheltuielile pentru asistență juridică și a taxei de stat achitate, la depunerea acțiunii, în mărime de 676,58 lei.

Prin hotărârea din 04 iunie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat din contul lui Dmitrii Dimitrov în beneficiul Dianei Lungu, suma de 760 euro, sau echivalentul sumei date, convertită în valută națională la momentul executării hotărârii judecătorești și suma de 5 751,42 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 34,74 euro, sau echivalentul

sumeii date, convertită în valută națională la momentul executării hotărârii judecătorești și suma de 251,42 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 3 577 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, cererea depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov cu privire la încasarea prejudiciului moral s-a respins, ca neîntemeiată.

Iar, prin decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Diana Lungu și s-a admis apelul declarat de Dmitrii Dimitrov s-a casat integral hotărârea din 04 iunie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și s-a trimis la rejudecare cauza, în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu, SRL „Dim-Complex”.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov, intervenient accesoriu, SRL „Dim-Complex” cu privire la încasarea sumei și repararea prejudiciului moral, s-a încasat din contul lui Dmitrii Dimitrov în beneficiul Dianei Lungu, retribuiția achitată în suma de 660 euro, convertiți în lei moldovenești, conform cursului oficial la data executării hotărârii; și a retribuiției achitate în sumă de 5 500 lei, cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 4 000 lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 500 lei, în rest, cerințele reclamantei privind încasarea prejudiciului moral, în mărime de 10 000 lei, a dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică, s-au respins, ca fiind neîntemeiate.

Iar, prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Diana Lungu, Dmitrii Dimitrov și Societatea cu Răspundere Limitată „Dim-Complex” și s-a menținut, fără modificări, hotărârea din data de 20 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 18 aprilie 2018, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” au declarat recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 20 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și a deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov, intervenient accesoriu SRL „Dim-Complex” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurenții, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, au indicat că, decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în partea respingerii apelului declarat de Dmitrii Dimitrov este neîntemeiată.

Recurenții, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” au menționat că, între SRL „Dim-Complex” și Diana Lungu a fost încheiat un contract de prestări servicii, prin care SRL „Dim-Complex” s-a obligat să perfecteze actele necesare pentru obținerea certificatului de urbanism, pentru resistemizarea apartamentului xxxx și construirea unei anexe, dar nu s-a obligat să elibereze certificatul de urbanism.

Astfel, recurenții au indicat că, SRL „Dim-Complex” a întocmit schița de proiect, avizată de arhitectul-șef, compusă din planul de încadrare, planul general, precum și a perfectat setul de documente necesare, pentru obținerea certificatului de urbanism pentru proiectare. Respectiv, la data de 25 aprilie 2013, Diana Lungu, în comun cu Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, au depus cerere pentru eliberarea certificatului de urbanism, fapt confirmat prin răspunsul nr.21/9239 din 08 decembrie 2016 a Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare.

Recurenții, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” au invocat că, în rezultatul examinării cererii menționate supra și a setului de documente prezentate, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a pregătit proiectul Certificatului de urbanism pentru proiectare. Însă, cererea Dianei Lungu privind eliberarea certificatului de urbanism s-a respins, în baza Dispoziției din data de 29 aprilie 2013 a primarului general al municipiului Chișinău, prin care s-a interzis proiectarea și construirea anexelor la blocurile de locuit cu multe nivele din municipiul Chișinău, începând cu luna mai 2013.

Astfel, recurenții au menționat că, și-au executat integral obligațiile asumate pentru obținerea certificatului de urbanism dar, din motive neimputabile lui Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, acest certificat de urbanism nu a fost perfectat. Totodată, recurenții au indicat că, certificatul de urbanism nr.66i/15 din data de 13 februarie 2015, reținut de prima instanță ca fiind obținut datorită adresării la un alt specialist, a fost eliberat Dianei Lungu, în temeiul setului de documente, pregătit de către Dmitrii Dimitrov. Prin urmare, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” și-au executat integral obligațiunile asumate, iar sumele în mărime de 660 euro și 5 500 lei, nu urmează a fi restituite Dianei Lungu de către Dmitrii Dimitrov.

La fel, recurenții au indicat că, la 22 aprilie 2013, Diana Lungu a solicitat de la Dmitrii Dimitrov restituirea sumelor achitate acestuia, prin urmare, intimata a fost inițiatorul rezilierii contractului de prestări servicii și, respectiv, Diana Lungu are obligația de a plăti retribuiția pentru prestațiile efectuate.

Mai mult, recurenții au menționat că, instanța de apel eronat a indicat că, Dmitrii Dimitrov a fost inițiatorul rezilierii contractului de prestări servicii și eronat a aplicat art.737 alin.(1), art.943 12) și alin.(3), art.978 alin.(2), art.738 alin.(1) Cod civil, care, nu urmau să fie aplicate și, prin urmare, nu a aplicat art.942 Cod civil, care urma să fie aplicat.

La fel, recurenții, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” au invocat că, instanța de apel eronat a concluzionat că, Diana Lungu a încheiat contract de prestări servicii cu Dmitrii Dimitrov, dar nu cu SRL „Dim-Complex”. Or, în cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu și prin cererea de concretizare din data de 03 octombrie 2016, se indică că, contractul de prestări servicii a fost încheiat între Diana Lungu și SRL „Dim-Complex”. Mai mult, Dmitrii Dimitrov, ca persoană fizică nu poate să presteze astfel de servicii.

Recurenții, Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” au menționat că, prin neadministrarea probelor anexate repetat, la cererea de apel, au fost privați de dreptul de a argumenta și a pleda pentru poziția sa, fiind plasați într-o situație defavorizată în raport cu cea a intimatei, prin ce au fost încălcate grav principiile contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 16 februarie 2018, conform scrisorii nr. 2056-3 (f.d.116 vol. II) dar, careva date despre recepționarea acesteia de către recurenta SRL „Dim-Complex”, la materialele cauzei, lipsesc. Însă, conform copiei plicului (f.d.125 vol. II), recurentul Dmitrii Dimitrov a recepționat copia deciziei motivate din data de 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău la data de 21 februarie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, la 18 aprilie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 28 iunie 2018, în adresa intimă, Diana Lungu a fost expediată copia recursului declarat de către Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimata, Diana Lungu nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenții Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex” nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Dmitrii Dimitrov și SRL „Dim-Complex”, nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dmitrii Dimitrov și Societatea cu Răspundere Limitată „Dim-Complex” împotriva deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Lungu împotriva lui Dmitrii Dimitrov, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Dim-Complex” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton